

**VRBIS HIEROSOLY-//m[a]e, Templiq[ue] in ea origo, &
ho//rum rursus excidium, profana-//tio, aliaeque uariae
fortunae**

**Langen, Rudolf von
Coloniae, Jan. 1517**

VD16 L 341

De Facvitate In Patriam redeundi, & templi restaurandi Iudæis per Cy[rum]
persa[rum] regem co[n]cessa. Et quomodo per uicinas gentes assiduis sint
incursionibus impediti Iudæi. De morte Cyri & regno ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71344](#)

ut nostri temporis de Roma orbis olim domina cerne
Plato. re licet, diuinæ enim meminit Plato, omnia orta occi-
dunt, & aucta senescunt. Nec intelligendum est continuo Babylonem, postquam a Dario capta ē, ita des-
sertam, sed temporis successu, & potissimum post Ale-
xandri mortem, condita Seleucia omnino in solitudi-
nē redacta est. Persæ insuper pro ea Nisibim & Cresi-
phantem maximas & clarissimas turbes considerunt.
Hæc habui, quæ de Babylone dicerem. Et quæ infini-
ta pene apud præstantissimos autores digesta sunt, p
ea qua potuimus breuitate perstrinximus. Licet forte
lector succinto nimia p operis instituti qualitate uis-
debuntur. Sed etiam diuino iudicio Babylonem, &
in uastam solitudinem confusionis urbē redactam res-
linquentes, urbis Hierosolymæ instaurationem, repa-
rationemq; in ea templi resumemus. Quæ secundo hu-
ius operis libro præstabunt exordium.

¶ VRBIS HIEROSOLYMAE, TEM-
PLIC; in ea, uariæ profanationis, ac eversionis, ad egre-
gium & spectatissimum virū dominum Hermannum
Langium Decanum Monasterieñ. Liber primus fi-
nit fœliciter.

¶ Incipit Secundus.

¶ DE FACVLTATE IN PATRIAM
redeundi, & templi restaurandi Iudæis per Cyρ Per-
sar regem cōcessa. Et quo modo per uicinas gentes
assiduis sint incursionibus impediti Iudæi. De morte

Cyri & regno Cambysis. Et quomodo demū regnante Dario templum extruitur.

¶ Capitulum.I.

ELETO PER CYRVM
in Balthasar, magno Babylonis
orum imperio, tanto potitus re
gno Cyrus, expletisq; a.xij. an
no Iosiae, quo primum Hieremi
as cœpit prophetare annis.lxx
diuino Cyrus ut idem propheta
ante prædixerat, afflatus monitu intellexit, tantam se
Dei munere uictoriā cōsequutum. Captiuitate igi
tur laxata, q̄nquaginta ferme hominum milia ex tribu
Iuda, Beniamin, & Levi, cum magna parte uasorum do
mus domini, regredi fecit in Iudæam, argento, auro, &
immensis opibus adiectis, ut templum domino instau
rari posset. Missis præterea ad prouinciarū præsides
epistolis, ut in hac re Iudæis essent adiumento præce
pit. Tertio igitur anno post datam eis abeundi facul
tatem, sub Zorobabel principe, Zacharia, & Aggæo
se admonentibus, primū in teram Iuda profecti sunt,
quia Babylonis delitijs irretiti Iudæi, non ardētes ad
modum uisi sunt, in patriam redeundi, quia Iosepho te Iosephus
ste, multi in Babylone residētes, minime passi sunt su
as relinquere possessiōes. Sed in teram Iuda eis ueniē
tibus. omnes reges amici eos adiuuabant, aurū & argen
tum equos & iumentorū magnum numerū conferen
tes. Extructo igitur primū holocaustorū altari, ingen
F ij

tes fundamentorum templi moles iecerūt, & cū in parietes sup instruere magno conarētur ardore, uisum est senioribus, q̄ ante captiuitatem aliud templū uiderāt, istud multo futurū angustius, q̄ fuerat quod Salomon extruxerat. Istud enim cuius nūc iacta sunt fundamēta, ac surgere paulatim parietes uidebantur, intantum est uisum paruum, & prioris comparatione pene nihil, ut qui prius templum uiderant, & nunc istud aspiciabant, ingenti gemitu eiulātes, dolorem suū lachrymis festati sunt, ut m̄to esset et maior eiulantiū clamor, q̄ psallentium uoces, clangorū tubarū, q̄ tamen in Esdræ libro magnus fuisse describitur. Interea omnes in circuitu gentes, & pr̄sertim q̄ Samariam incolebant, quos Iosephus Cutheos uocat, tam acris diligentiae templi instauracioni inuidentes, regios aggrediuntur prefectos, ut impediri linerent templi magnopere rogan tes ædificationem, quos largitionibus & pecunijs das in suam pellexere sentētiam. Ver, Cyrus ipse in genti implicitus bello, quo aduersus Massagethas ferebat, hæc neciens emendare non poterat. Traecto enim maximis copijs Euphrate, cum Thomiride Massegethar regina congressus, primo quidem prælio uictor, altero succumbens interemptus est, ut eloquens Herodo. nullime describit Herodotus. Cui Cambyses filius sue Hester Iucessit, quem sacra historia Iudith Nabuchodonosor ap dith, li. Esdræ liber Artaxersem, sub quo Iudith his toria contigit. Cuius militiae princeps caesus a Iudith, diuina uirtute, Holofernes fuisse creditur. Hic plane apertis edictis, templi & ciuitatis edificationem iudeo

is interdixit. Idē nero subiugata Aegypto, cū in amen
tiā esset uersus, (ut tradunt Aegyptij) quia Apim de
quo supius diximus, Deum Aegyptiorū uulnerasset,
& sex ferme annis regnasset, in Damasco ut ait Iosephus
sed Herodotus in Achaeanis uita excessit. Post Herodo.
mortem uero Cambysis, & Magorū q[uo]ndo anno mira
calliditate & fraude impium Persarū occupabat interi
tum, Darius histaspis a septem Persarū proceribus rex
appellatus est. Ad quem Zorobabel reuersi populi in
Iudæam dux regrellus, eo q[uo]d priuati quondam Darij
fuisset amicus, getis suæ si posset corā eo causam actu
rus. Qui ueniens corporis eius custos cum alijs duobus
effectus est. Qui regi noctem forte insomnē ducenti,
quaestionemq[ue] ad tres corporis sui custodes elegante p
ponenti, præ cæteris prudentissime satifaciens, omnē
a rege mirū in modū responsonē eius exhilarato gra
tiam eorū quæ peterē uellet cōsequiutus est. Quæstio Quæstio
autē hmoi fuit, Quid inf uinum regem, & mulierē sit pulchra
fortissimū ac demū, an ne his fortitudine ueritas præ
stet. Ad hanc interrogationem, cū primus uini fortis
tudinem prætulisset, Alius regiam supiorem esse po
tentiam contēderet, Tertius Zorobabel mulieris for
titudinem duabus superioribus præstantiorem esse de
monstrat, & demū qdem euidentē ostendit, & uino, re
ge, & muliere, longe præstare, & fortiorēm esse uerita
tem. Ideo exclamat Cice. O magna uis ueritatis, quæ Cicero.
contra oīm ingeniorū calliditatem & solertiam, cōtra
q[ui] fictas hoīm insidias, se p seipsum defendit. Iussus id
circo Zorobabel, ut ingentia abs se peteret, admones
F iiii

bat eum, ut uotum quod deuouerat, si regnum Persarum
^{romptus p̄fōrātus}
 assequeret adimpleret. Vouerat eñi ante regnū
 Darius se Hierosolymā reedificatur, construere tē
 plūm, & uala remissur, quæ Nabuchod. abstulerat.
 Istud autem ait o rex abs te peto, uti p̄ficias. Exhilarat
 Darius, osculatoq; Zorobabel, omnia quæ ad templi
 instantiationē, & urbis, sunt uisa necessaria, liberalissime
 concessit. Quibus a rege donatus Zorobabel, egit
 grās Deo, & per Babyloniam iter faciens, innuerabi-
 lem pene multitudinē poplū reduxit in Iudæam. Et cū
 ingenti fidutia, magno sacerdote Iesu se pariter adiu-
 uāte, Aggæoq; & Zacharia iam p̄phetantibus, & po-
 puli animos corroboratibus, ædificare consummareq;
 templū aggressus est. Secundo igit anno Darij, dili-
 gentissime edificationi studētes, sexto eiusdem anno
 consummarunt, q; sextus & q; dragesimus regni Persarum
 fuit. Estq; hic nūerus annorum edificatiōis templi, quod
 in euangelio legimus, xl. & sex annis ædificatū. Nam
 quæ a Cyro sunt destinata sub Dario cōplebant. Au-
 ctumq; a Dario magnis & immēlis donarijs templū ē,
 dedicatq; ingeti lātitia pplū. xxij. die mēsis duodeci-
 mi. quem Romani Martiū uocant, & hæc uernalis tē-
 plū dedicatio fuit, & secunda.

 ¶ De repatiōe muroq; Hierlm, p Nee
 miā sub impio primi Artaxerxis Persarum regis. ¶ Capl'm.II.

Emplū edificato, facebat adhuc īgētes
 urbis & portarū ruīnae, netq; satīs adhuc tutū tēplū ui-
 debat, & pplū. Darioq; cū sex & xxx. anis regnasset